

[Jensen-Aale.]

vil gerne stille det Spørgsmaal til det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, og som vel maa vide Besked med, hvorfor man har krævet denne Forhøjelse af Procenten fra 66 til 75 i begge Tilfælde, hvordan man skal bære sig ad med at faa 75 pCt. af Deltagerne til at gaa med, naar man kun har 3 Personer at forhandle med. Det er saa vanskeligt et Regnestykke, at jeg i hvert Fald ikke kan finde ud af det. Jeg forstod ogsaa, at Ministeren var ikke saa lidt misfornøjet dermed, og jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig at gaa en helt anden Vej, nemlig den, at man, naar Kommissionen havde udarbejdet en Plan, og denne Plan havde vundet overvejende Tilslutning hos de paagældende Lodsejere, i Stedet for at forlange Tilslutning af 75 pCt., baade hvad angaar Deltagere og Arealværdi, skulde kunne sige til en eventuelt uvillig Lodsejer, som ikke vil være med til de Ombytninger, Flertallet ønsker: Du skal deltage i den Ombytning, her finder Sted, med en vis Procent af dit Areal. Jeg er for mit Vedkommende aldeles ikke blodtørstig i Retning af at forlange Tvangsbestemmelser ind i Loven og endnu mindre blodtørstig i Henseende til at bruge dem, hvis de kommer derind, men skal vi have Tvangsbestemmelser, vil jeg gerne have Tvangsbestemmelser, som betyder noget, og som virker saa lidt generende som muligt for den sønderjyske Befolkning. Lad os tænke os en Landsby, der ikke er særlig stor. Naar jeg siger „ikke særlig stor“, er det, fordi man baade i Folketingsudvalget og andre Steder, hvor man har beskæftiget sig med Sagen, stadig væk har regnet med et stort Antal Lodsejere. Det behøver ingenlunde at være et stort Tal, det kan udmærket godt være et lille Tal. Jeg mener derfor, at man i Stedet for at kræve, at de 75 pCt. af Deltagerne skal gaa med, kunde sige, at man skal gaa ind paa at ombytte en vis Procent, og denne Procent behøver ikke at være ret stor.

En saadan Bestemmelse tror jeg vilde være af stor Betydning. I en lille Landsby, hvor der er en halv Snæs Lodsejere, som skal inddrages i Ombytningen, kan det f. Eks. tænkes, at man kan faa de otte med, medens der er to, som gaar imod. Hvis de otte saa maaske ejer de 75 pCt. af Arealet — det er det heldigste Tilfælde — maa de to bøje sig for det, der er foreslaaet, hvis Kommissionen vil gennemføre Planen, men saa sker der let det, at de to Mænd, som ikke vilde være med, men bliver

tvunget til at gaa med, gaar og ser sig onde paa Naboerne, som i Virkeligheden har tvunget dem med, og et saadant Uvenskab ved man af Erfaring kan holde sig i lang Tid. Naar derimod Kommissionen kommer med Planen, og vedkommende bliver tvunget med ind i Realisationen af denne med en lille Brøkdels af sit Areal, saa er det muligt, at han lige straks bliver gnaven, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, paa den slemme Kommission, som har gennemført dette, men han vil hurtigt forstaa, at det er til Fordel for ham selv, og selv om det skulde ske, at han blev saa vred paa Kommissionen, at det ikke gik saa let over, saa har det ikke nær den Betydning og Virkning, som hvis han blev gnaven paa sine Naboer. Saadan noget kan holde sig i Aarevis. Bestemmelsen om de 66 pCt. kan være god nok, men Regelen om de 75 pCt. vil i mange Tilfælde være ganske ubrugelig. Det er jo ikke Ministeren, der har Skylden for denne Ændring, men Folketingsudvalget, og vi faar maaske en Redegørelse fra de to Ordførere for Oppositionen for, hvorfor de absolut vilde have Forhøjelsen til de 75. Jeg kunde ogsaa godt lide at faa at vide, hvad Ministeren vil sige til at gaa ind paa den af mig skitserede Tankegang.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling her i Tinget.

Lehwald: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Vedtagelsen af dette Lovforslag. Efter den udførlige Omtale af Lovforslaget, der har fundet Sted, finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa de forskellige Paragraffer, men da der vedrørende et enkelt Punkt synes at være Betænkeligheder, mener ogsaa jeg, at en kort Udvalgsbehandling kan være ønskelig, og en saadan skal jeg hermed anbefale.

Lausten: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Efter den Behandling, Forslaget har faaet i det andet høje Ting, og i Betragtning af den Enstemmighed, hvormed det er vedtaget, tør man gaa ud fra, at Forslaget ret snart vil kunne færdigbehandles her i Rigsdagen.

Det er særlig de nye Bestemmelser i Forslagets § 2, man har opholdt sig ved i det høje Folketing, det er dem, man har mildnet, hvis jeg maa sige det saadan. Man mente, de var for skræppe, og saa har man ændret 66 pCt. til 75 pCt. Jeg synes ikke, at disse Bestemmelser nu er skrappere, end at vi kan gaa med til dem. Jeg tror